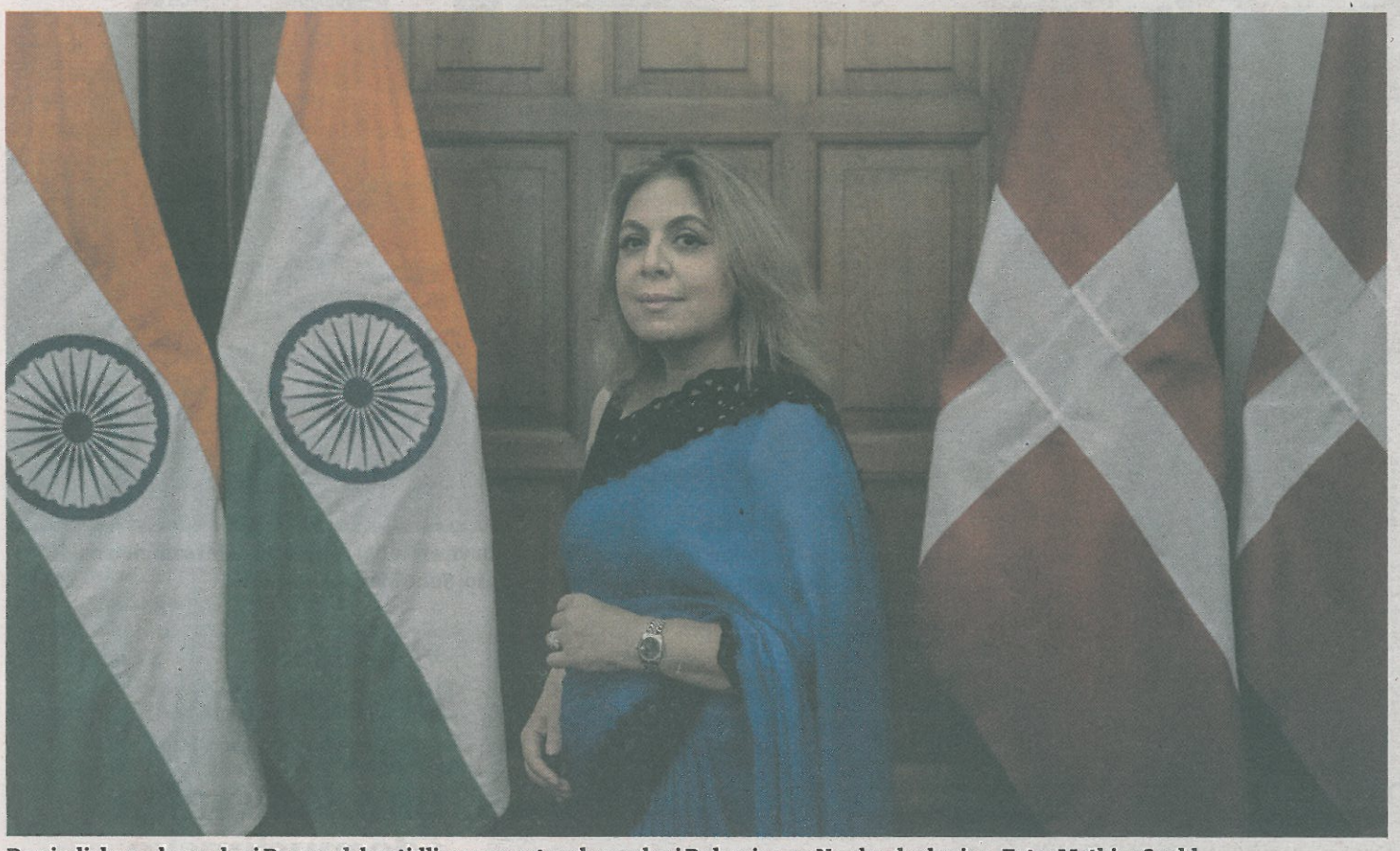
BERLINGSKE
1. SEKTION LØRDAG 16. SEPTEMBER 2023

Danmark står overfor et akut arbejdskraftproblem, som Indien gerne vil hjælpe med at løse, fortæller den indiske ambassdør i Danmark, Pooja Kapur, i dette interview med Berlingske.

Den indiske ambassadør i Danmark har tidligere været ambassadør i Bulgarien og Nordmakedonien. Foto: Mathias Svold

Ambassadør er klar til, at indere kan komme til Danmark for at arbejde

Af Daniel Tidemann datj@berlingske.dk

Beskæftigelsesminister Ane Halsboe-Jørgensen (S) kalder det for et »nemt quickfix«, som man ikke »bare« kan åbne for uden videre.

På den anden side advarer Dansk Erhverv-topchef Brian Mikkelsen mod, at vi bliver et »lille samfund« og taler om den største umiddelbare trussel mod vores samfund, velstand og velfærd.

Mangel på arbejdskraft er et glohedt emne i dansk politik - faktisk er det selve den »ny valuta« i dansk politik, har Mette Frederiksen sagt til Berlingske.

Det kan virke uoverskueligt, hvordan man skal løse det problem, så den danske økonomi ikke bliver ramt af et substantielt velstandstab.

Men for Pooja Kapur, Indiens ambassadør i Danmark, ligger løsningen lige for mod øst.

Det fortæller hun nu i et stort interview med Berlingske.

Verdens folkerigeste land er således klar til at sende indere til Danmark, hvor erhvervslivet skriger efter arbejdskraft.

»Vores folk er hårdtarbejdende, kvalificerede, fleksible og handlekraftige. Og de har allerede bidraget massivt til de lande, de er i,« siger Pooja Kapur, da Berlingske møder hende på den indiske ambassade i Hellerup.

Nu fortæller hun om en frygt, der hører fortiden til.

Om et enormt uforløst potentiale.

Og om en chance, der kan slå hul på det mest centrale spørgsmål i dansk politik.

Størrelsen på Danmarks akutte behov for arbejdskraft svinger alt efter, hvem man spørger.

Alle synes dog enige om, at arbejdsmarkedet, med en ledighedsprocent på bare 2,9 procent, har brug for markant flere hænder.

Brian Mikkelsen foreslår for eksempel konkret, at der skal hentes 50.000 mennesker til Danmark, som skal bidrage på arbejdsmarkedet.

Han peger på, at arbejdskraften kan komme fra lande som Ghana, Tunesien, Kenya, Filippinerne og Brasilien.

Og altså verdens folkerigeste land, Indien.

Berlingske arrangerede derfor et interview med ambassadør Pooja Kapur for at få svar på, om Indien er klar til at hjælpe.

Hun deler grundlæggende analysen af, at det danske samfund kigger ind i en fremtid, hvor udenlandsk arbejdskraft kan komme til at spille en nøglerolle for den danske økonomi.

Og løsningen er oplagt.

»Vi er verdens folkerigeste land, og godt hver sjette menneske er inder. Vi har samtidig en ret ung befolkning, så i løbet af de kommende år vil vi have den største arbejdsstyrke i verden,« siger hun.

Hun fastslår, at den danske økonomi er kommet stærkt tilbage efter coronatiden, men at Danmark som samfund kun kan nå »dets fulde potentiale«, hvis der er hænder til at eksekvere.

»Indien vil glædeligt hjælpe med at løse manglen på arbejdskraft - blandt andet i for eksempel det danske sundhedsvæsen,« siger hun og fortsætter:

»Den indiske økonomi vokser allerede ekstremt hurtigt, og vi har altså arbejdskraften og talentmassen til at sætte strøm til ikke kun vores egen udvikling, men også udviklingen i resten af verden.«

Som eksempel forklarer hun, at Indien årligt uddanner flere ingeniører end antal mennesker, der bor i København.

Pooja Kapur bringer selv en række sektorer i spil, hvor Indien uddanner mennesker på livet løs, og hvor Danmark mangler arbejdskraft.

For eksempel nævner hun selv ingeniører, sundhedspersonale som sygeplejersker, jordemødre og assistenter, lærere og farmaceuter og så videre.

> »Vi står her med en global mulighed, som vi rigtig gerne vil gå ind i. Det er en win-win-situation for alle.«
>
> **POOJA KAPUR,** INDIENS AMBASSADØR I DANMARK

En ny analyse fra Dansk Erhverv konkluderer, at mere end hver tredje af Dansk Erhvervs medlemmer oplever begrænsede omsætnings- og vækstmuligheder, fordi de mangler arbejdskraft.

Dansk Erhvervs opregning viser således, at virksomhederne i den private sektor de seneste tre måneder er gået glip af mindst 31 milliarder kroner i omsætning alene pga. mangel på arbejdskraft.

»Vi vil gerne være med til at sikre den økonomiske vækst - både i Indien, men også i resten af verden.«

Kapur: »Vi har nok til vores eget behov«

Pooja Kapur hverken kan eller vil sætte konkrete tal på, hvor mange Indere hun ser tage til Danmark for at arbejde. Det afhænger således helt og holdent af Danmarks efterspørgsel, forklarer hun.

»Vi er et stort land med 1,4 milliarder mennesker.«

Så du har ingen øvre grænse?

»Nej. Måske i fremtiden, hvis det bliver decideret uholdbart for os, men det er usandsynligt, at det sker, for vi har den største arbejdsstyrke i verden,« siger hun og understreger igen:

»Vi står her med en global mulighed, som vi rigtig gerne vil gå ind i. Det er en win-win-situation for alle.«

Er der slet ikke nogen ulemper for Indien ved at eksportere arbejdskraft?

»Der vil være nogle børnesygdomme og nogle mindre problemer for dem, der migrerer, men vi forestiller os ikke noget større. Danskere snakker jo fantastisk engelsk, ligesom vi gør.«

Har I ikke brug for den arbejdskraft selv?

»Vi har nok til vores eget behov,« siger hun:

»Her har vi så godt et match mellem, hvad Danmark mangler, og hvad Indien kan give, at vi lige så godt kan sætte strøm til det og komme i gang.«

Hun fastholder endnu en gang, at det ikke giver mening at sætte tal på, hvor mange indere, der vil kunne tage til Danmark for at arbejde, men understreger, at det vil skulle ske i overensstemmelse med den danske beskæftigelsespolitik og baseret på gensidigt samarbejde.

»50.000 til 100.000 mennesker er jo ikke mange mennesker i et indisk perspektiv.«

En diskussion, der hører fortiden til

Debatten om udenlandsk arbejdskraft har historisk været ømtålelig, fordi man har talt om et såkaldt *braindrain* fra for eksempel Asien til den vestlige verden.

Altså at vestlige lande importerer veluddannet arbejdskraft, som ellers kunne have gjort en positiv forskel i deres hjemlande.

Men allerede i 2004 gav Indien afkald på udviklingsbistanden fra Danmark.

Indien ville nemlig ikke længere være et uland.

Hvad skal Indien have til gengæld for eksporten af al den arbejdskraft?

»Vi ser os selv som en global talentmasse. Når folk rejser ud, tjener de også penge, så de kan få et godt liv. Vi er samtidig det land, som flest mennesker sender penge hjem til.«

»Men det er altså ikke det vigtigste,« siger hun:

»Vi lever i en verden, hvor der samarbejdes mere på tværs af grænser, og vi ser eksporten af arbejdskraft og talent til udlandet som en kulturel bro, der styrker vores relationer overalt,« siger hun.